

ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ

- Ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι γεννήθηκε στην πόλη Αντσιάνο κοντά στο Βίντσι της Ιταλίας στις 15 Απριλίου του 1450 και απεβίωσε στις 2 Μαΐου του 1519 στη Γαλλία μετά την εγκατάστασή του από την πρόσκληση του Φραγκίσκου Α βασιλιά της Γαλλίας.
- Ήταν Ιταλός αρχιτέκτονας, ζωγράφος, γλύπτης, μουσικός, εφευρέτης, μηχανικός, ανατόμος, γεωμέτρης και επιστήμονας που έζησε στην περίοδο της Αναγέννησης.

ΤΕΧΝΙΚΕΣ

- Ένας από τους τρόπους ζωγραφικής της Αναγέννησης ονομάζεται sfumato. Ο Λεονάρντο επιδιόταν σε πειράματα με τις μπογιές και τα βερνίκια της εποχής με αποτέλεσμα να επινοήσει τη μέθοδο του αυτή, απλώνοντας διαδοχικές στρώσεις από ημιδιαφανές βερνίκι και δημιουργώντας έτσι ένα ευρύ φάσμα από σκιάσεις.

- Η τεχνική στην οποία τα έργα έχουν μια καταπιεστική προσέγγιση στο φως και τη σκιά ονομάζεται chiaroscuro. Το επίκεντρο της ζωγραφικής φωτίζεται, ενώ το περιβάλλον πεδίο είναι σκοτεινό και μελαγχολικό - βαρύ, συγχωνεύοντας καμένο καφέ έως μαύρο. Αυτή είναι η φωτοσκίαση, κυριολεκτικά "φωσ-σκοτάδι", μια τεχνική που είχε χρησιμοποιηθεί με επιτυχία να δημιουργήσει δραματικές αντιθέσεις.

‘ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ’

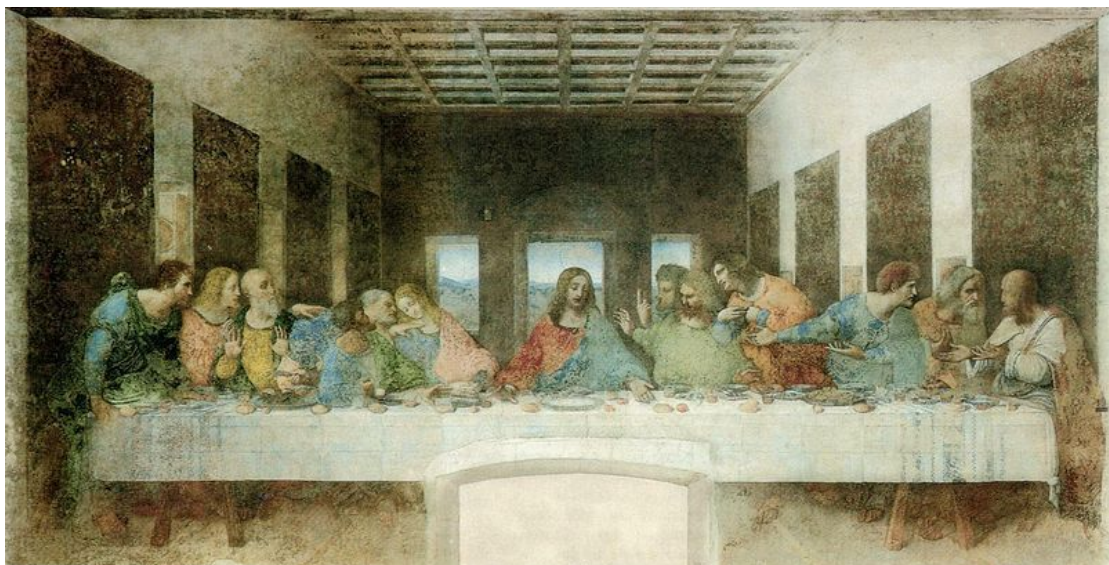

- Χαρακτηριστικό δείγμα της τεχνικής sfumato αποτελεί ο πίνακας του Λεονάρντο με όνομα 'Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή'.
- Στα 14 του χρόνια στάλθηκε ως μαθητευόμενος στο εργαστήριο του Φλωρεντινού ζωγράφου και αρχιτέκτονα Ανδρέα ντελ Βερόκιο. Στη συνέχεια ο Λεονάρντο γίνεται μέλος της συντεχνίας των ζωγράφων της Φλωρεντίας γεγονός που επιβεβαιώνει ότι αποτελούσε πλέον ανεξάρτητο καλλιτέχνη.
- Την περίοδο 1487 – 1490, στα 30 του περίπου χρόνια φεύγει για το Μιλάνο. Εκεί πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως μηχανικός, γλύπτης και ζωγράφος- προσωπογράφος στον ηγεμόνα του Μιλάνου Λουδοβίκου Σφόρτσα. Χαρακτηριστικό δείγμα προσωπογραφίας αποτελεί το πορτρέτο της Cecilia Gallerani, γνωστό και ως 'Η κυρία με την ερμίνα' ενώ ανέλαβε και το περίφημο έργο του 'Μυστικού Δείπνου'. Επίσης ο Λεονάρντο διέθετε δικό του εργαστήριο με βοηθούς.

'Η κυρία με την ερμίνα'

Ο 'ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ'

- Στα 50 του χρόνια ο Λεονάρντο ταξιδεύει με τον Καίσαρα Βοργία στην κεντρική και άνω Ιταλία με την ιδιότητα του αρχιτέκτονα και μηχανικού. Εκεί επινοεί τρομερά όπλα και σχεδιάζει χάρτες για την εκστρατεία του. Αργότερα γυρίζει στη Φλωρεντία και ξεκινάει το περίφημο έργο του, την 'Μόνα Λίζα'.

Η 'ΜΟΝΑ ΛΙΖΑ'

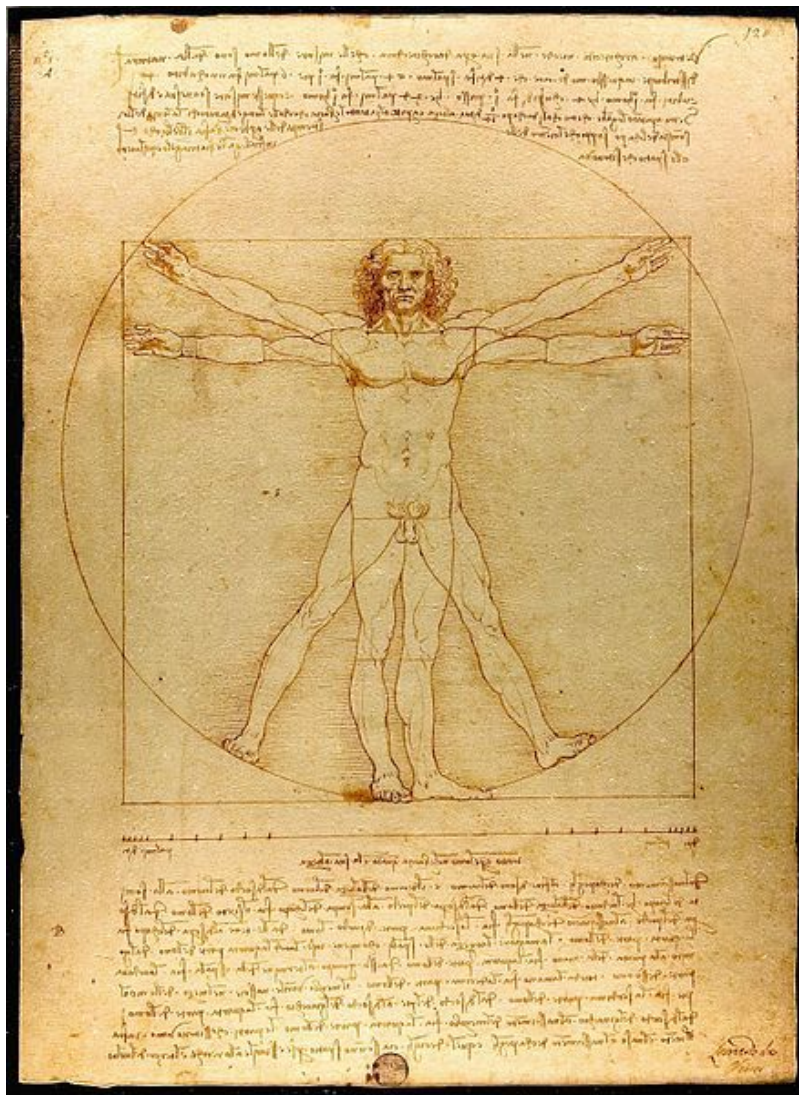
Η 'ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ'

- Ο πίνακας δημιουργήθηκε κατά το χρονικό διάστημα 1483 - 1486 αποτελώντας αντικείμενο διαφωνίας, σχετικά με την αμοιβή, μεταξύ του καλλιτέχνη και της αδελφότητας του Μιλάνου, που τον είχε παραγγείλει. Ορισμένα αρχαιακά έγγραφα.

ωστόσο, δείχνουν ότι ο πίνακας του δεν τοποθετήθηκε ποτέ στο παρεκκλήσιο για το οποίο είχε παραγγελθεί, πιθανότατα επειδή δεν ικανοποίησε τους εντολείς του ο Ντα Βίντσι.

Ο 'ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΒΙΤΡΟΥΒΙΟΥ'

- Το 1489 ο Ντα Βίντσι κάνει διάφορες μελέτες πάνω στην ανθρώπινη ανατομία με βάση την ήδη υπάρχουσα θεωρία, τον "Άνθρωπο του

Βιτρούβιου'. Ο Βιτρούβιος είχε καταλήξει στο συμπέρασμα πως το ανθρώπινο σώμα-με τα χεριά σε έκταση- μπορούσε να χωρέσει στα δυο τέλεια γεωμετρικά σχήματα, τον κύκλο και το τετράγωνο και πως το κέντρο του σώματος ήταν ο αφαλός. Ο Λεονάρντο, με τις δίκες του μελέτες, διόρθωσε κάποιες ανακολουθίες του Βιτρούβιου.

- Το Σεπτέμβριο του 1513 ταξίδεψε στην παπική αυλή της Ρώμης. Εκεί αναφέρεται πως είχε αρκετές προστριβές με όσους εργάζονταν στην αυλή, με αποτέλεσμα να αναλάβει μόνο το έργο της αποξήρανσης των ελών του Ποντίνι. Ο Λεονάρντο σχεδίασε με απόλυτη ακρίβεια τον χώρο που θα γινόταν η αποξήρανση.

‘ΣΥΝΟΥΣΙΑ ΑΝΤΡΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ’

- Ακόμη διασώζεται σχέδιο του Ντα Βίντσι που αναπαριστά τη συνουσία ενός άντρα με μια γυναίκα, το οποίο εντάσσεται πιθανότατα σε γενικότερες μελέτες του γύρω από τη λειτουργία των εσωτερικών οργάνων του ανθρώπου. Ο Λεονάρντο διατύπωσε διάφορες απόψεις σχετικά με την επίδραση και τη λειτουργία ουσιών που συνδέονται με διαφορετικά μέρη του σώματος.
- Τα τελευταία χρόνια της ζωής του, ο Λεονάρντο αντιμετώπισε προβλήματα υγείας που περιόρισαν την καλλιτεχνική του

παραγωγή. Αν και δεν είναι γνωστό ποιο ήταν το τελευταίο έργο που του είχε ανατεθεί, εικάζεται πως πιθανόν να ήταν ο σχεδιασμός των αυλικών εορτών, η εκπόνηση ενός αρδευτικού έργου ή τα αρχιτεκτονικά σχέδια για ένα ανάκτορο.